

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 555/24
19.8.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Шкулић, председника већа, Душанке Ђорђевић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војиновић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића, изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу К бр. 257/22 од 28.03.2024. године, након седнице већа одржане дана 30.05.2024. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те након одржаног претреса пред другостепеним судом дана 20.06.2024. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Александре Грбовић, браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића и представника оштећеног ..., те у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА и представника оштећеног ..., те већања и гласања дана 19.08.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДА

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића, па се пресуда Основног суда у Вршцу К бр. 257/22 од 28.03.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К бр. 257/22 од 28.03.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, те осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 12 месеци у 12 једнаких рата и која ће, у случају неплаћања, бити замењена казном

затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Одлучено је да се време проведено у притвору окривљеном урачунава у изречену казну. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, а оштећени ... и оштећени ..., су ради остваривања истакнутих имовинскоправних захтева упућени на парницу.

Против ове пресуде, благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Гавриловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и одбије оптужбу или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж бр. 585/24 од 20.05.2024. године, изнео предлог да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића, одбије као неоснована, а ожалбена пресуда потврди.

Увидом у списе Основног суда у Вршцу утврђено је да је у овом кривичном поступку најпре донета пресуда К бр. 962/11 од 18.07.2022. године, која је укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 842/22 од 19.09.2022. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је у поновљеном поступку првостепени суд донео сада ожалбену пресуду.

Апелациони суд у Београду је најпре одржао седницу већа дана 30.05.2024. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеном жалбом, па, како је нашао да је у конкретном случају основано изјављеном жалбом браниоца окривљеног указано да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, а да је у овој кривичноправној ствари, као што је речено, пресуда већ једном била укинута, то је Апелациони суд у Београду оценио да, по изјављеној жалби, треба одржати претрес пред другостепеним судом, а ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања.

Претрес пред другостепеним судом је одржан дана 20.06.2024. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, Александре Грбовић, браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића и представника оштећеног ..., а у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА, за кога је присутни бранилац изјавио да је сагласан да се претрес одржи у његовом одсуству, а кога је и лично известио о датуму одржавања претреса, те у одсуству уредно обавештеног представника оштећеног ...

Према налажењу овог суда, основано је жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића, указано да је након укидања прве првостепене пресуде, у предметном кривичном поступку ново суђење започето пред новим већем, када су се бранилац и окривљени противили предлогу тужилаштва да се прочитају досадашње изјаве испитаних сведока ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, те предложили њихово непосредно испитивање, а да је на главном претресу суд одбио да пред измењеним већем непосредно испита именоване сведоке и у доказном поступку извршио увид у њихове

раније дате изјаве, како пред истражним судијом, тако и на главном претресу, чиме су, по налажењу другостепеног суда, повређене одредбе члана 388 став 3, 4 и 5 ЗКП, којим је прописано да, ако се главни претрес држи пред другим председником већа, главни претрес мора почети изнова и сви докази морају бити поново изведени, те да изузетно од става 3 овог члана, због протекла времена, заштите сведока или других важних разлога, веће може, након изјашњења странака, решењем одлучити да се сведоци и вештаци не испитују поново, него да се поступи у складу са ставом 1 овог члана, а да је против решења из става 4 овог члана дозвољена жалба о којој одлучује веће (члан 21 став 4 ЗКП). На изнети начин, по налажењу другостепеног суда, првостепени суд је у току главног претреса неправилно применио цитиране одредбе ЗКП, што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, како је то основано указано жалбом браниоца окривљеног.

Отклањајући начињени пропуст, овај суд је одлучио да одржи претрес пред другостепеним судом, на који је позвао окривљеног, његовог браниоца и представнике оштећених, на ком је испитао присутног представника оштећеног ..., сведока ЕЕ и извршио упознавање са садржином свих доказа који су изведени током првостепеног поступка, као и писмена достављених у прилогу жалбе браниоца.

Другостепени суд је одбио предлог браниоца окривљеног, адвоката Дарка Гавриловића, да се у доказном поступку у својству сведока непосредно испитају ББ, ЦЦ, ГГ, ДД и ЋЋ, те је, на основу одредбе члана 449 став 2 и 450 став 2 ЗКП, извршио увид у записнике о њиховом ранијем испитивању из истраге и са главног претреса, као и изјашњења вештака, налазећи да је довољно да се на овај начин упозна са садржином изведених доказа у току првостепеног поступка, те да није нужно поновно испитивање већ више пута детаљно испитиваних сведока и вештака у циљу правилног и потпуног утврђења чињеничног стања. Дакле, како у конкретном случају Апелациони суд у Београду није нашао да је неопходно непосредно испитивање сведока и вештака, то се, применом наведених законских одредби, на одржаном претресу упознао са садржином њихових исказа вршењем увида у записнике о њиховом испитивању у првостепеном поступку. Такође, суд је одбио и преостале доказне предлоге одбране – да се испита вештак графолошке струке Свичевић Радослав и предузме допунско економско - финансијско вештачење "на околност утврђивања стварне вредности преузете робе у време извршења кривичног дела", налазећи да је током поступка изведеним доказима чињенично стање у довољној мери разјашњено у вези са свим релевантним околностима неопходно потребним за законито, правилно и потпуно одлучивање у овој кривичноправној ствари, што поменуте доказне предлоге чини сувишним и противним начелу целисходности и економичности поступка, а околности које би њима евентуално биле утврђене, не би биле од значаја за другачије одлучивање.

Након оцене доказа који су изведени на претресу пред другостепеним судом и речи јавног тужиоца и браниоца са претреса одржаног пред овим судом, те поновном оценом доказа који су изведени пред првостепеним судом, Апелациони суд у Београду је закључио да су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Гавриловића, којим се спори утврђено чињенично стање и износи сопствена оцена изведених доказа, те истиче приговор пресуђене ствари, неосновани.

Најпре, према ставу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је чињеницу да је окривљени АА у периоду од 04.09.2009. до 05.10.2009. године у ..., способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, лажним приказивањем чињеница да је запослен у Покрајинском извршном већу Војводине и да је наследник 150 ха земље, те да му је повраћајем земље враћено још 150 ха, довео у заблуду одговорно лице у оштећеном ..., ЕЕ и навео га да му на основу кооперантског односа испоручи робу, и то 12.000 кг семенске пшенице тип "Симонида", 10.000 кг семенске пшенице тип "Рапсодија", укупне вредности у висини од 522.720,00 динара, те 56.700 кг вештачког ђубрива "ДАП ФЕРИЛ 18:46:00", као и 7.350 кг вештачког ђубрива "МАП 11:52:0", све укупне вредности 2.064.300,00 динара, а да ће преузету робу измирити по скидању усева, иако такву намеру од почетка није имао, чиме је навео оштећеног ЕЕ да учини нешто на штету своје имовине, а себи прибавио укупну противправну имовинску корист у износу од 2.587.020,00 динара, при чему је био свестан свога дела и хтео је његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено, правилно утврдио пре свега из изјаве оштећеног ЕЕ, ..., који је објаснио како га је окривљени довео у заблуду казивањем о томе да је заинтересован да купи семенску робу и репроматеријал од њега, јер је наследио земљу и ради у Извршном већу Војводине, да су договорили састанак, да је тада једини пут видео окривљеног у својој канцеларији и сложио се да му преда робу без потписивања писменог уговора, а да за преузету семенску робу и репроматеријал окривљени врати дуг у меркантилној пшеници, те да је наложио својим запосленима да провере идентитет окривљеног и веродостојност приче, будући да није имао времена да то сам учини, те да је дао налог својим запосленима да окривљеном издају тражену робу, а да је накнадно сазнао да је окривљени узимао робу у више места јужног Баната, да нигде није платио и да сматра да га је окривљени преварио, будући да се лажно представио, да је причао да је наследио земљу у Боки, што није истина, те да му меркантилну пшеницу није исплатио, новац није дао, престао је да се јавља. Овакав исказ сведока ЕЕ потврђен је и изјавом сведока ЋЋ, запосленог у предузећу..., који је навео да је издавао робу окривљеном АА и људима које је он слао односно ВВ и ББ. Ове чињенице потврђују и сведоци ББ и ВВ који су изјавили да су превозили робу за окривљеног 2009. године у ..., да су утоварали робу и да их је у предузећу у ... чекао ЋЋ, који им је издао отпремницу за робу, коју је потписивао, а да је, након истоварања робе, отпремница предата окривљеном АА, који их је увек уредно исплаћивао по километражи.

И према ставу овог суда, искази сведока ЕЕ, ЋЋ, ВВ и ББ, сагласни су, како међусобно, тако и другим током поступка изведеним доказима, и то налозима магацину, таксативно побројаним на страни 11, 12 и 13 ожалбене пресуде.

Апелациони суд у Београду је става да је, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд правилно утврдио да из изведених доказа односно исказа представника оштећеног ..., сведока ЕЕ, који је у сагласности и потврђен исказима сведока ЋЋ, ГГ, ДД, ББ и ВВ, те налаза и мишљења судског вештака Ардељан Тодора, који је у сагласности са изведеним материјалним доказима - налозима магацину, као и исказима испитаних сведока, следи да је овај оштећени испоручио окривљеном семенску пшеницу и вештачко ђубриво по врсти и у количини као у изреци првостепене пресуде, свеукупне вредности од 2.587.020,00 динара.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног којима се указује да је првостепени

суд на главном претресу само прочитао налаз и мишљење судског вештака графолога Свичевић Радослава, али да је одбио да овог вештака испита, што је, према ставу жалбе, било неопходно јер постоји несагласност између налаза овог вештака и изјава сведока ББ и ВВ у погледу потписане четири отпремнице, правилност и законитост пресуде неосновано се спори.

С тим у вези, суд је, пре свега, имао у виду да је окривљени у својој одбрани оспоравао веродостојност потписа на укупно 3 налога магацину, и то: број 468/09 од 14.09.2009. године, број 473/09 од 21.09.2009. године и број 475/09 од 23.09.2009. године.

Када је у питању налог магацину 468/09 од 14.09.2009. године, првостепени суд је правилно утврдио да га је потписао сведок ББ, будући да је овај сведок на главном претресу непосредно препознао свој потпис, а иста ситуација је и са налозима магацину број 472/09 од 19.09.2009. године, број 478/09 од 30.09.2009. године и број 479/09 од 30.09.2009. године, које је потписао сведок ВВ, потврђујући да се ради о његовом потпису. Сагласно томе, иако је судски вештак Свичевић Радослав у свом налазу и мишљењу навео да потписи на овим налозима магацину нису потписали сведоци ББ и ВВ, на чему се посебно инсистира у жалби браниоца окривљеног, код стања ствари као претходно, наведено је без утицаја на другачије закључивање.

Наиме, суд је дужан да налаз и мишљење судских вештака цени на исти начин као и све остале изведене доказе, појединачно и у њиховој међусобној вези, савесно и брижљиво, по слободном судијском уверењу, па у предметној ситуацији у којој сведоци препознају своје потписе на низу налога магацину, између осталог, и на предметним налозима број 468/09, 472/09, 478/09 и 479/09, првостепени суд, и према ставу овог суда, правилно у том делу поклања веру исказима сведока који, вршећи увид у потписе, наводе да је исти њихов, а не налазу и мишљењу судског вештака Свичевић Радослава који навео да ова лица нису потписници предметних налога магацину.

Такође, у вези са налозима магацину број 473/09 од 21.09.2009. године и број 475/09 од 23.09.2009. године, на којим сведоци ББ и ВВ нису препознали своје потписе, те према налазу судског вештака Свичевић Радослава, на налогу број 473/09 од 21.09.2009. године не налази се потпис ББ нити на налогу број 475/09 од 23.09.2009. године потпис ВВ, суд је имао у виду да именовани сведоци нису спорили да су долазили по робу у оштећено предузеће по налогу окривљеног АА и да им је окривљени увек уредно плаћао по километражи, али и да је сведок ЋЋ изричито тврдио да га је директор ЕЕ упознао са окривљеним и да је, по усменом налогу директора, издавао робу из магацина АА или људима које је он слао, те да је у пар наврата по робу дошао окривљени, а да су осталих пута по робу долазили ВВ и ББ, због чега је првостепени суд правилно утврдио да је роба окривљеног испоручивана из овог предузећа управо у време, на месту и на начин како је то утврђено на главном претресу пред првостепеним судом, као и на претресу одржаном пред овим судом, а да су другачији жалбени наводи браниоца којима се указује да превозници нису потписали налоге магацину, из чега се изводи закључак да је робу преузео неко други ко је био у потпуности упознат са целим случајем, користио је ситуације и приписао кривицу окривљеном, јесу неосновани и усмерени на умањење кривице окривљеног АА.

Да је окривљени АА у временском периоду од 29.09.2009. до 30.09.2009. године у ..., способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, лажним приказивањем чињеница да је запослен у Покрајинском већу Војводине и да је наследио 18 јутара земље у ..., довео у заблуду одговорно лице у оштећеној ... и навео га да му на основу кооперантског односа испоручи дана 29.09.2009. године 3.650 кг минералног ђубрива 15:15:15, а дана 30.09.2009. године 5.700 кг семенске пшенице и 1.600 кг минералног ђубрива, све укупне вредности 315.195,00 динара, а да ће преузету робу измирити по скидању усева, иако такву намеру од почетка није имао, чиме је навео оштећеног да учини нешто на штету своје имовине, а себи прибавио укупну противправну имовинску корист у износу од 315.195,00 динара, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, и према ставу овог суда, првостепени суд је правилно утврдио на основу уговора закљученог дана 29.09.2009. године између окривљеног АА и ..., те исказа представника оштећеног, сведока ЖЖ, који је изјавио да је дана 29.09.2009. године у просторије задруге у ... дошао човек који се представио као АА, наводећи да ради у Извршном већу Војводине, да је наследио обрадиву земљу у ... и да планира да се бави пољопривредном производњом, те је тражио да му се прода семенска пшеница и вештачко ђубриво, па су сачинили писмени уговор о купопродаји, а магационер је издао налоге магацину за издавање робе које је окривљени АА својеручно потписао, осим налога магацину број 427 који је потписао ВВ, а да је уговор о купопродаји сачинио референт ГГ који је и потписао уговор, те да се подразумевало да обавеза плаћања доспева до краја јула 2010. године након жетве, док је касније у разговору са колегама сазнао да је окривљени по многим околним местима вршио преваре и за много више пара, што је у свом исказу потврдио и сведок ГГ, наводећи да је са окривљеним закључио уговор, али му је издао више робе јер је окривљени то тражио, те да је у њиховом послу уговор о купопродаји репроматеријала само формалност, а да су за потраживања и обавезе најважнији налози магацину из којих се утврђује колико су кооперанти заиста преузели репроматеријала, па је тако било и у овом случају где је окривљени преузео онолико робе колико пише у налозима. Наведено је потврдио и сведок ДД који је изјавио да их је директор позвао и рекао да могу да закључе уговор са окривљеним АА и да могу да му издају робу, па је уговор сачинио ГГ, а он је издао робу, с тим да се не слажу количине издате робе са уговореним количинама у наведеном уговору због тога што су уговори само формалност, а кооперанти се задужују по налозима издате робе, јер они никад не знају колико им треба репроматеријала, па се дешава да узму више или мање из магацина од онога што су договорили.

Чињенично стање у овом делу пресуде је утврђено једним делом и из одбране самог окривљеног, који није спорио да су му заиста испоручене семенска пшеница и ђубриво од стране земљорадничке задруге у ... и да је исту посејао, али да је био у великим дуговима, да је пшеницу продао другој земљорадничкој задрузи за новац како би вратио дугове, те није негирао обавезе које има према оштећеној ..., изражавајући спремност да их исплати чим буде у могућности.

Уједно, из налаза и мишљења судског вештака Ардаљан Тодора утврђено је да вредност 5250 кг минералног ђубрива 15:15:15 износи 154.455,00 динара, да вредност 5700 кг семенске пшенице износи 160.740,00 динара, те да је вредност укупне робе коју је од ... преузео окривљени АА износи 315.195,00 динара.

Како је судски вештак Ардаљан Тодор, приликом вештачења и давања усмених изјашњења, имао у виду комплетну документацију у списима предмета, на главном претресу јасно и прецизно одговорио на свако постављено питање и пружио додатна појашњења, а његов свеукупни налаз и мишљење прецизно и детаљно образложен, те дат у свему у складу са правилима струке и науке, од стране лица квалификованог за обављену врсту вештачења, то га је и Апелациони суд у Београду у целини прихватио, а предлог одбране са претреса пред другостепеним судом да се предузме допунско економско – финансијско вештачење "на околност утврђивања стварне вредности преузете робе у време извршења кривичног дела", одбијен је као усмерен на одуговлачење поступка, будући да је чињенично стање у овом кривичном поступку постојећим доказима расветљено у мери довољној за доношење правилне и на закону засноване одлуке.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је образложио одлуку којом је одбио извођење допунског вештачења од стране вештака економско-финансијске струке, и то на страни 16. пасус 1. и на страни 17. пасус последњи, због чега су супротни жалбени наводи оцењени као без утицаја на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари, а позивање окривљеног на то да је требало да се изврши допунско вештачење, будући да је основним вештачењем вредност робе утврђивана са урачунатом маржом и порезима, те да би вештачење требало обавити без истога, и према ставу овог суда, није основан, будући да исти износи који су обухваћени вештачењем представљају штету која је причињена оштећенима.

Коначно, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, према ставу овог суда, одбрана окривљеног АА којом је негирао да је преварио оштећене неоснована је, оспорена свим током поступка изведеним доказима и као таква је правилно оцењена од стране првостепеног суда као усмерена на избегавање кривице.

У жалби браниоца окривљеног АА посебно се истиче приговор пресуђене ствари. Наиме, жалбом се спори правилност закључка суда да одбрана није пружила доказе о томе да је у конкретном случају реч о пресуђеној ствари, будући да је уз жалбу приложена пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К бр. 433/12 од 10.09.2014. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 1347/14 од 18.11.2014. године, али су и ови жалбени наводи оцењени као без утицаја на другачије пресуђење.

Наиме, пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К бр. 433/12 од 10.09.2014. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 1347/14 од 18.11.2014. године, према окривљеном АА одбијена је оптужба за кривично дело извршено дана 05.10.2008. године јер је пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 739/10 од 09.10.2012. године, правноснажном дана 28.01.2013. године, окривљени осуђен због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 став 1 и 5 КЗ и продуженог кривичног дела превара из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 61 став 1 и 5 КЗ, *у периоду од 04.03.2008. године до 31.10.2008. године.*

Надаље, како се оптужницом ОЈТ у Вршцу КТ бр. 620/10 од 12.12.2011. године,

прецизираном актом од 23.04.2018. године, окривљеном АА ставља на терет да је продужено кривично дела превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ извршио *у периоду од 04.09.2009. године до 05.10.2009. године*, то се у конкретном случају не ради о периоду обухваћеном пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 739/10 од 09.10.2012. године, правноснажном дана 28.01.2013. године, већ је кривично дело за које је окривљени овде ожалбеном пресудом оглашен кривим извршено годину дана касније, због чега се не може говорити о кривичним делима учињеним "у временској повезаности."

Уједно, и жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује на одредбу члана 61 став 6 КЗ ("Службени гласник РС", бр. 85/05), којом је било прописано да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној пресуди, већ *буде откривено накнадно*, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног кривичног дела, а да предметно кривично дело није накнадно откривено јер је за кривично дело за које се окривљени овде терети кривична пријава поднета од стране ПС Вршац дана 14.10.2010. године, дакле, шест месеци пре доношења пресуде Основног суда у Новом Саду у предмету К бр. 739/10, због чега је, по правилној примени закона, требало одбити оптужбу јер се ради о пресуђеној ствари што представља околност која трајно искључује кривично гоњење, такође су оцењени као неосновани.

Наиме, у конкретном случају се не може применити ова одредба КЗ ("Службени гласник РС", бр. 85/05, који је ступио на снагу 01.01.2006. године), будући да то није закон који је важио у време извршења кривичног дела, већ закон који је важио *пре* извршења кривичног дела за које је окривљеном АА у предметном кривичном поступку суђено.

У време извршења предметног кривичног дела, чланом 61 став 6 КЗ, а и према каснијим изменама овог Законика, није био прописан услов да дело "буде откривено накнадно", већ да *"кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела"*, а реч је о изменама закона објављеним у "Службеном гласнику РС", бр. 72/09, које су ступиле на снагу 11.09.2009. године и "Службеном гласнику РС", бр. 121/12, које су ступиле на снагу 01.01.2013. године, због чега су, према налажењу овог суда, супротни жалбени наводи браниоца неосновани.

Ово ако се има у виду да се у конкретном случају ради о продуженом кривичном делу превара из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, те да је окривљени АА кривичноправне радње предузимао у временском периоду од 04.09.2009. године до 05.10.2009. године, дакле, да је продужено кривично дело довршено дана 05.10.2009. године, па како се код продуженог кривичног дела као време извршења узима моменат предузимања последње радње која улази у састав продуженог кривичног дела, то, по налажењу Апелационог суда у Београду, није могућа примена одредаба Кривичног законика које су важиле у периоду од 01.01.2006. године до 10.09.2009. године, већ су правилно примењене одредбе Кривичног законика које су биле на снази 05.10.2009. године.

Испитујући пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду налази

да је првостепени суд, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, правилно утврдио и адекватан значај дао свим чињеницама из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је правилно, као олакшавајуће околности на страни окривљеног, ценио чињеницу да је реч о породичном човеку, оцу троје деце, који се коректно држао пред судом, док је, као отежавајућа околност, правилно цењена његова вишеструка осуђиваност, између осталог, и због истоврсних кривичних дела као што је оно за које је актуелно оглашен кривим, те је правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 12 месеци у 12 једнаких рата, будући да су овако одмерене казне сразмерне тежини учињеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, а висина новчане казне и његовом имовном стању, те, самим тим, нужне ради постизања сврхе кажњавања из члана 42 Кривичног законика у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 Кривичног законика.

Апелациони суд у Београду је ценио и преостале наводе у изјављеној жалби, али је нашао да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Напоследку, Апелациони суд у Београду указује да су подаци кривичног поступка пружили довољан основ за одлучивање о истакнутим имовинскоправним захтевима оштећених ... и ..., будући да је утврђен износ прибављене противправне имовинске користи односно начињене штете оштећенима, али како жалбу на пресуду није изјавио јавни тужилац, већ искључиво бранилац окривљеног, то овај суд није извршио преиначење пресуде у изнетом смислу сматрајући да би то било на штету окривљеног, због чега је донета одлука као у изреци.

Сагласно претходном, Апелациони суд у Београду је донео одлуку, на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.

Председник већа-судија
Јелена Шкулић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић